

Georg Wiest

Csönd

Egy Georg Wiest gondolat
2007

Kiadói szám : G 003

Tartalom

Egy forró téma
Egy mégforróbb téma
Csönd
Gyengéd kapcsolatok
Boldogság – van..., ?
Az üres lakás
Asszonyállat

Bizz' Istenben és segíts a rászorulókon !

BW Buch Wiest

<https://donaukunst.webnode.com>

06-70-5876261

© by Georg Wiest, gswiest@xemail.de

Minden jog, beleértve az utánnyomást, a másolást és a fordítást is, a kiadónál van.

Iskolai célra felhasználható.

Egy forró téma

Úgy beszélünk a szerelemről, mint egy párkapcsolatról, azaz két ember egymás iránti különleges vonzalmáról. Most viszont felteszem a kérdést, létezik-e szerelem és párkapcsolat csak két személy között ? Továbbá szükséges-e, hogy ez a két személy, különböző nemű legyen ?

Mi van azokkal, akik elvesztették társukat és bizonyos idő elteltével ismét szerelmesek lettek ? Sőt, tovább megyek ! Elképzelhető-e, hogy valaki egy időben több személybe őszintén szerelmes lehessen ?

Gondolj bele a lehetséges matematikai variánsokba ! Megijedtél ?

Beszélgünk erről is őszintén !

Megállapíthatjuk, hogy a teljes emberképhez úgy a szerelem, mint a boldog családi élet hozzátartozik. Hasonlítsuk össze e kettőt !

Szerelem		Boldog családi élet
szexuális ösztön szexuális élmény állandósulásra törekvés	tudatos ösztönös oldal	szükség van rám tisztelnek szeretnek
miért pont én / ő	tudatalatti ösztönös oldal	megbízna bennem megértene összetartozunk
felelősségvállalás alkalmazkodás kiállás	társadalmi jelenkép	véd a külvilágtól nyugvópont a világban
	társadalmi jövőkép	gyermeket és jövőt ad az egyéniség zavartalan kiteljesedése
Az élet alapja		Az élet célja

Tehát egy kiteljesedett boldog családi élethez, nem csak egy közös élethez, a **társadalmi jövőképre** is szükség van. Ez lényegesen több mint csak a szerelem. Szerelmeskedni lehet a nélkül is, hogy gyermekünk lenne, sőt a szerelmeskedéshez nem szükséges két különböző nemű partner sem. Most sokkolni fogok ! A szerelmeskedéshez nem szükséges egy emberi partner sem ! Az elképzelhető ember és állat között is ! A további lehetőségeket mindenkinek a fantáziájára bízom.

Mit is jelent a társadalmi jövőkép ?

<i>Van egy egyéni oldala és van a közösségi oldala.</i>	
Az egyén a szerelmen túl az utódlás, a fajfenntartás és az örökkévalóság igényére törekvés miatt családot alapít. Gyermekeket nemz, azokat felneveli és ez által biztosítja a társadalom, valamint saját maga fejlődését, túlélését.	Ezzel párhuzamosan a társadalom szabályozza az emberek szerelmi és családi kapcsolatát, úgy az egyén elképzelése és biztonsága érdekében, mint a társadalom elvárásainak megfelelően. Ezen szabályozás, nevezzük társadalmi igény, elvárás, eredménye a házassági életközösség.

Amíg a családalapítás két ember olyan szerelmi kapcsolata, amely, úgy az egyén, mint a társadalom jövőbeli igényét elégíti ki, addig a házassági életközösség első sorban, az abban résztvevők jelenlegi életének élésére, élvezésére irányul.

Házasság			
ösztönös oldal		társadalmi oldal	
<i>tudatos</i>	<i>tudatalatti</i>	<i>jelenkép</i>	<i>jövőkép</i>
szexuális ösztön szexuális élmény állandósulásra törekvés	íért pont én / ő ?	felelősségvállalás alkalmazkodás kiállás	gyermeket és jövőt ad az egyéniség zavartalan kiteljesedése
Életközösség			Család

Vannak természetesen emberek, akik egyenműek és mégis gyermeket szeretnének. Ez valahogy olyan, mint amikor a vak ember olvasni és a süket ember zenét hallgatni szeretne. Vannak emberek, akik életközösségben élnek és mégis gyermekeket nemzenek. Ilyen esetekben vagy a nem megfelelő szexuális felvilágosítás, vagy a fogalmak társadalmi indíttatású kényszerkeverése áll fenn.

Az egyén nem kapja meg a társadalomtól azt a szabályozást, amit igényelne. Konkrétan, szeretne családot, gyermeket, és jövőt, de vagy iskolázottság, vagy munkahely hiányában nem képes céljait megvalósítani. Ez már társadalompolitikai téma lenne, amire máshol még kitérek. Most kifejezetten a testi - lelki formáját tárgyaljuk a szerelemnek.

Összefoglalva elmondhatjuk, hogy ember és ember közötti kapcsolat minden formája, egyenmű, vagy csoportos szerelem, elképzelhető. Ezek minden esetben házassági életközösséget jelentenek, akár két, vagy több emberre kiterjedően. Ha viszont ezen kapcsolatok a gyermeknemzés és jövőbiztosítást is magukba foglalják, akkor családról beszélünk, még ha nincsenek is hivatalosan összeadva.

Meg kell viszont jegyeznem, hogy egy felelősségteljes ember, ha egy utódot a világra hoz, akkor annak jövőjét jogilag is biztosítani fogja !

Használjuk ezen fogalmakat tudatosan helyesen és akkor nem kell az utcára menni és tüntetni - mint legutóbb Olaszországban és Brazíliában - olyanért, ami alatt mindenki mást ért !

**Ismered a hazugságvizsgálókat,
amelyek pillanatok alatt kitalálják, hogy
hazudsz-e, avagy nem ?**

- kérdezte a kolléga.

Már, hogyne !

- jött a mérges válasz.

Pont egy ilyennel vagyok már tizenöt éve házas !

Egy mégforróbb téma

Szeresd Édesanyádat ! Szeresd Hazádat ! Szeresd Embertársaidat !

Édesanya csak egy van. Haza - már nem ilyen egyértelmű -, bár sokmindenből tevődik össze és mindenki mást ért alatta, többnyire szintén csak egy van. De, embertársaim ? - azok sokan vannak ! Hogy szeressem őket úgy, hogy egyik se érezze magát elhanyagoltnak ? Vagy, szeressem mindet egyformán ? Létezik ilyen ? Tudok embereket egyformán szeretni ? Tudom az állatokat, a növényeket, a természetet, a világot állandóan szeretni ?

Igen.

Úgy szeressek, hogy egyik se érezze magát elhanyagoltnak ! Nincs gaz, csak gondozatlan kert. Nincs cigány, afrikai, kínai, stb., csak embertársam van. és nincs kígyó, oroszlán, elefánt, csak is a világ hasznos rendjébe illeszkedő állatok.

Mindnyájunknak van egy szerepe, amit be kell töltenünk, e nagy körforgásban !

De én mégis különbséget teszek ! Van, akibe szerelmes leszek és van, akibe nem. Mi különbözteti meg a szeretetet a szerelemtől ? És ha egyszerre mindenkit képes vagyok szeretni, lehetek-e egyszerre mindenkibe szerelmes ?

Ez lenne aztán a vadvilág !

Egy érzelmi kötődés valamihez, aminek a lényegét, értelmét és célszerűségét, ill. valakihez, akinek a reá specifikus tulajdonságát, létezését és szükségességét tisztelettel elfogadom, az a szeretet. Ez egy racionális, tehát tudatos viselkedés eredménye.

Ezzel szemben viszont a szerelemben - mint már láttuk - a tudatalatti, az ösztönös oldal, kiegészítve a társadalmi jelenkép felelősségével, a meghatározó.

Tehát, mindenkit szerethetek. Sőt kell is szeretnem, mert én is azt akarom, hogy engemet is szeressenek ! De nem mindenkibe lehetek szerelmes, mert az egymás iránti vonzódást elemi tudatalatti erők befolyásolják. Az illata, a színe, a formája, a kisugárzása, a vonzása, é.i.t.

És ez természetes, hogy egyszerre több emberbe is szerelmes lehetek. Sőt szükségszerű is ! Nagyon szomorú lenne az életem, ha leélnék nyolcvan-kilencven évet és csak egyszer lehettem volna szerelmes. Még elképzelni is szörnyű !

Mindenkit kell szeretnem, de nem mindenkibe leszek szerelmes. Viszont egyszerre több emberbe is lehetek szerelmes.

**A szerelemnek a társadalmi kiteljesedése a házasság.
Ha azonban egyszerre több emberbe is lehetek szerelmes,
miért ne élhetnék egyszerre több emberrel házasságban ?**

**Mindenkitől, akit szeretek, szeretnék gyermeket,
vele az életet megélni és boldogságban megöregedni.**

**Élet-, természet- és társadalomellenes az
egynejűségi törvény ?**

**Élet-, természet- és társadalomellenes a
többférfival kötendő házassági törvény ?**

Csönd

Álltam és néztem a sebesen hömpölygő vizet. Meleg volt. Legalább 35 fok. Mégsem éreztem kellemetlennek. Aztán, hirtelen ott áll előttem. Karcsú testtel, formás melleivel, egy szál ingben, tizenhét évesen.

Szótlanul elémtett egy papírt.

Mit jelent, szerelem.

Eltűnődtem. Megmondja neki ? Hirtelen elvette a papírt, rá írt valamit, visszaadta.

Taníts meg rá.

Eszembe jutott az a tizenhárom éves iskolás, aki a latrinába dobta újszülöttjét, mert senki sem világosította fel és senki sem áll mellette. Döntöttem.

Menjünk, keressünk egy partszakaszt, ahol nem olyan erős a sodrás. - és kerestünk !

Fürdés után, a meleg homokban elkezdtem cirógatni és puszilgatni a testét, a szemek-közötti ponttól a nyaki hajpíhéken, a mellbimbóin, a testén keresztül végig lefelé. Ellazult, élvezte és kedves örömhangokat hallatott. A vénuszdombnál megálltam. Addigra már remegett és egyszer eljutott a boldogságig. Lementem a lábaihoz. és onnan kezdtem felfelé jönni. Az achillesztől a vádlikon és a combokon keresztül a mennyek kapujához. Erősen zihált és hangosan nyögött a boldogságtól.

Sokáig eljátszottam a csiklóval és a szeméremajakkal. Számtalanszor eljutott a boldogsághoz.

Majd kimerülten, ellazultan, boldogan feküdtünk egymás mellett, egymás ölében.

Ez, ami most történ, ez a technika, ez a szex, - meséltem neki. A lényeg az, hogy kiismerd a társadat, ismerd meg, hogy mit szeret, mit kíván. és adjál neki.

Add magadat és a szeretetedet !

**Ha ezt azért csinálod, ha az a célod, hogy a
partnerednek örömet szerezzél, őt boldoggá tedd, akkor
ez a szerelem.**

Ne akarj kapni !

Ne akard magadat kielégíteni !

Csak adjál !

Csak szeress !

Aki szeretetet ad, az szeretetet kap !

- ez a szerelem.

Persze, vannak, akiket ez nem elégít ki. - meséltem tovább. Akiknek kell az, az érzés, hogy belédhatolhatnak és úgy egyesülhetnek veled. Meg, ha gyermeket akarsz is, kell az egyesülés.

Ez viszont, már a te döntésed, hogy ezt megengeded-e !

Kívánod-e az egyesülést ilyen formában,

illetve, akarsz-e gyermeket ?

Kihordja-e, vagy ne ? - teszi fel a harcias emanci magának e kérdést, akkor, amikor akaratlanul várandós lesz ! Pedig a kérdés nem ez ! Hanem az, hogy

megengedem-e,

hogy belém hatoljál és így egyesüljünk ?

Szabadon dönthetsz, hogy akarod-e az egyesülést, elfogadod-e a belédhatolást és vállalod a kockázatát annak, hogy várandós leszel ! A boldogságot (az orgazmust) illetően nincs különbség a petting és az egyesülés közötti érzés vonatkozásában. A különbség, csupán a férfi uralkodási

hajlamának a kielégítésében és a várandóság lehetőségében van !

**Te, mint ember, mint nő dönthetsz a saját életedről !
De ha rosszul döntöttél, vállald a felelősséget is és
szüld meg és neveld fel a gyermekedet !
Te döntöttél, te akartad így !**

Meg kell mind ezek ellenére vallanom, hogy rendkívül kellemes érzés az, amikor beléd hatolhatok és úgy egyesülünk a közös boldogságban. Neked is mást jelent, mint csak szexet adni. De ehhez fel kell készülni. Meg kell egymást alaposan ismerni és mindkettőnknek kényszer nélkül, kívánni !

A felkészüléshez tartozik a közös felelősségvállalás !

**Nem csak neked kell vállalni a
megtermékenyülés lehetőségét, hanem
nekem is tisztában kell azzal lennem,
mit jelent az,
ha várandós leszel.**

**Mely kötelezettségeket ró ez rám és
milyen felelősséggel tartozom a még meg nem született életért. Nem is beszélve
annak a felneveléséről !**

Beszéltem egymás megismeréséről. Hozzá tartozik ehhez az is, hogy tisztában legyünk a fogantatás lényegével és a lehetőségével. Pontosan, mikor vagy megtermékenyítésre képes és mikor lehet szeretkezni, különösebb veszély nélkül. ezekről rengeteg szakkönyv kapható. Erről nem kívánok itt veled beszélni.

De figyelj meg magadat és rá jössz, hogy vannak napok, amikor befogadóbb, simlékonyabb, nedvesebb vagy, mint máskor és vannak, amikor száraznak, elutasítónak, unalmasnak érzed magadat. Ez utóbbi napok alkalmasak a szeretkezésre, a megtermékenyítés veszélye nélkül. Persze mindig vannak kivételek. Mégis mint szabályt elmondhatom, hogy

A menstruációt követő két-három nap és a következő menstruációt megelőző tíz nap az, amikor viszonylag veszély nélkül élvezheted a szexet és adhatod oda magadat a párodnak.

Ne fogadd el senkinek sem a holtbiztos tanácsát. Minden ember más. Mindenkinek más és más a havi ciklusa. Te ismerd meg a sajátodat és élj a szerint !

Még egyszer megfürödtünk, a krokodilok is ott úszkáltak mellettünk, de valószínű, ill. szerencsénkre nem voltak éhesek. Hazamentünk. Ő mélyen meghajolt felém könnyű csókot lehelt az ajkamra, majd elment. Én pedig reméltem, hogy segítettem neki elfelejteni azt az éjszakát.

Azt, az éjszakát, amikor a hétéves korában elrabolt öccse, akit gyilkoló gyermekkatónává neveltek, bekábítószerezve rátört a többi gyermekkatónáival a falujára, azt felgyújtotta, az embereket a szüleivel együtt lemészároltatta és gyermekkatónái őt meg akarták menekülés közben erőszakolni. Félelmében sokkot kapott és visítva üvöltött ész nélkül. Erre a gyerekkatónák kivágták a nyelvét, hogy csöndben maradjon.

**Ahogy a víz a folyókban, tavakban, tengerekben összegyűlik,
alakulnak az emberek is közösséggé.
Ne mérgezd meg, se a vizet, se emberi kapcsolataidat.**

Gyengéd kapcsolatok

Ne félj az érintéstől ! Lágy párgimnasztikával bebalzsamozhatjátok, gyógyíthatjátok testeteket és lelketeket.

Senki sem született az egyedüllétre. A csecsemőknél látszik ez a legvilágosabban. Ha az Édesanya, vagy más ember, védő melegségét nem érzik, sírnak. Bőrük vágyik a simulásra.

E, egymás iránti szeretetmegnyilvánulást, sajnos a mai fiatalok és felnőttek többnyire nélkülözni kényszerülnek. Pont az a fiatal korosztály, amelyik ezen testi-lelki hozzáfordulást a legjobban és joggal elvárhatná van elhanyagolva és egy életre megbélyegezve.

A fiatalságnak előjoga van a boldogságra !

Nekik annyira szükségük van a szeretetre, mint a mindennapi kenyérre. Mint, ahogy a virág a napot, a méhecske a virágport kívánja !

A család, mint a társadalom alkotó oszlopa felbomlóban van. Anyagi kényszer határozza meg az életet. Egy keresetből nem lehet megélni. Úgy az Édesanyának, mint az Édesapának el kell menni dolgozni. A gyermek szeretetvágyának kielégítésére nem marad idő. A munka után vár az otthoni munka. Rohanás, idegesség és időhiány az élet ! A gyermekek individuális szeretetigényét viszont a tömegintézmények - bölcsőde és óvoda - nem képesek kielégíteni ! Nem is beszélve a törtházasságokról - szinglik - és a munkanélküliség okozta kábítószerbe menekülésről - dohány, alkohol drogok.

Nem jobb a helyzet a gazdagoknál sem ! Őnekik ugyan lenne pénzük és az egyik szülőtárs otthon maradhatna, vagy részmunkát vállalhatna a gyermekük érdekében, de nekik ott vannak az u.n. társasági elvárások. Reprezentáció, szociális kötelezettségek, nyilvános fogadások, nagyvárosi élet- és élvhajszolás. Csak a szegény saját gyermekükre nem jut a szeretetükből !

Ebből a barátságtalan és örömhíányos életből kerül a gyermek az iskolába. - remélve, hogy majd ott jobb lesz ! De, megkapja a gyermek az iskolában azt a szeretetet, amit otthon elfelejtettek, vagy nem tudtak neki megadni ? Sajnos a mai iskola nem egy ideális jövő generáció előbástyája, hanem a jelenlegi elfajzott társadalom tükörképe ! Egy iskolában hiánycikk a szeretet, a gondoskodás, a moráloktatás, a példaképadás, ... röviden a karakteralakítás. Pontosabban, van karakterképzés, de az arról szól, hogy hogyan kell törtetni, könyökölni, előretörni, lekörözni, kilökní, becsapni, csalni - lopni és szeretet nélkül túlélni !

És, aztán találkozunk az életben embertársunkkal és csodálkozunk, hogy milyen ember is ő ! Hát, olyan, amilyenné egy szeretet nélküli család és társadalom őt nevelte !

Ez a globálmonopolizmus eredménye - ember és ember közötti kapcsolat elszegényedése.

A lágy párgimnasztika megmutatja az utat egy valódi emberi kapcsolat megélésére. E kapcsolaton keresztül tanuld meg párodat és magadat megismerni, elfogadni és szeretni !

Tapasztalásból ismerjük, mily megnyugtató és feszültségoldó lehet egy jóakarató, szeretettel teli simogatás, akár a ruhán keresztül is. Hogyan szünteti meg a fájdalmat és oldja a szervezet energiablokádjait fel. Mindegy, hogy kezeinket valaki vállára helyezzük, vagy kéz a kézben sétálunk, vagy egymást átölelve egy padon álmodozunk, esetleg egy ránk tett kézzel fájdalmainkat orvosolják - mindig átéljük közben a testi kapcsolatok jóindulatú hatását.

Megéljük ? Nincs partnerünk ? Túl nagyok már a gyermekek ? Megszólhatnak, kinevetnek ? Nem merjük ? A társadalom nem fogadja el ? Felnőttek vagyunk ? Nem természetes ?

Mi ?

Nem szeretnénk egy őszinte meleg emberi kapcsolatot ? Nem keressük a lelki társunkat, aki megértő és megbocsátó ? Nem szeretnénk párunkat minden tabu és ellenérzés nélkül megérinteni ? Nehéz a társadalmi előítéleteken átlépni !

A lágy párgimnasztika lehetővé teszi az érintés, a gyöngédség és az emberség újbóli megismerését. Nem úgy, mint a tornánál, ahol csak bizonyos testrészek fejlesztéséről, hanem itt a szervezet egészének a harmonikus fejlesztéséről van szó, amelyet csak az által lehet elérni, ha páromat tudatosan átélem és magamat is hagyom általa megélni.

Ugye, megváltozik az egész lényünk, a testérzésünk, ha egy másik ember szeretetteljesen a kezét ráhelyezi a karunkra ? Vagy ha valaki mélyen a szemünkbe néz ! Itt nem csak egy kéz érintette meg a karunkat, vagy szem a szembe nézett, hanem két érző lélek került egymással kapcsolatba.

A szokásos torna, minden különösebb emberi kapcsolat nélkül zajlik le. Egy halott tárgy esetében, mint pl. szék, bot, vagy labda, elmarad a válasz !

A lágy párgimnasztika megköveteli, hogy a gyakorló elfelejtse a berögződött, teljesítményorientált megszokásait és azok helyébe az idő lép.

Sok idő !

És ez megváltoztatja a gyakorlatok minőségét, valamint vele párhuzamosan a gyakorló személyiségét is, amely ugyancsak edződik és tágul, mint izmai. Az ember nyugodtabb, tudatosabb, toleránsabb lesz , úgy mond :

kiegyensúlyozottabb !

**Egy Úr tudomására jutott, olvasta,
hogy hölgyek kalap helyett
bilit hordanak, a divatlap szerint.
Ó, Istenem, vajon mi helyett !**

Boldogság - van ...?

Ott aludt velem. Reggel legalább egy fél órát játszadozott rajtam. Felmászott a felhúzott térdeimre és leszánkázott rajtuk, mint egy havas hegyoldalon. Fel állt, majd nagyot ugorva rám vetette magát, bukfenceztünk, birkóztunk. Nem félt, boldog volt és vakmerő. Én is boldog voltam.

Gondolataim, közben, máshol is jártak. Arra gondoltam, milyen szép volt az Anyjával az orálszex. Vágytam az állandó megismétlésre.

Majd felállt, rámtérdelt, előrehajolt és a paplanon keresztül megcsókolta a péniszemet.

Mit a villám átfutott rajtam a rémület. Megérezte és ő is rettentően megrémült !

Aztán magamhoz vettem és tovább birkóztunk. Megértettem, hogy hibáztam. Nem lett volna szabad megrémülnöm. Hiszen ő engemet csak szeretett.

Majd egy éves és a lányom volt. Ma is magam előtt látom csodálkozó, értetlen arckifejezését.

Fához állítottuk, felhúztuk a szoknyáját, lehúztuk a bugyiját és megnéztük. Érdekes volt. Nem tudtuk mit kellene most csinálni. Azt mondtuk, mint doktor bácsi, megtörtént a vizsgálat, most már felöltözhetsz.

Egy darabig tartózkodó légkör uralkodott rajtunk, majd elmúlt és mi tovább játszottunk, mint a semmi sem történt volna.

Nem is történt semmi !

Négy-ötévesek voltunk és kíváncsiak.

Hatéves volt. Igazi NŐ ! A csábítás minden praktikáját bevetette ellenem. Bájosan és csábosan mosolygott, mindenben a kedvembe járt. Kérdezett, bevont, játszott velem. Bele ült az ölembe, hozzám dörgölözött, fel akart, tudatosan, izgatni.

De reménytelenül. Mit kezdjek vele ? - kérdeztem magamtól. Inkább már az Anyja !

Öt gyermeket pelenkáztam, fürösztöttem, öltöztettem és figyeltem hosszú éveken keresztül. Több ezernek tanítottam a mozdulat- és a színpadi művészetet a háromévestől a hatvankétévesig. Mind kívánta a szexet. Minddel szexelhettem volna, ha akarok.

A szexualitás - kortól függetlenül - az ember veleszületett alapvető tulajdonsága. Hozzá tartozik az életéhez, mint a fészülködés. Kívánják, mert szükségük van rá.

**Boldogok akarnak lenni.
Mert ebben az életben
nem kapják meg a boldogságot különben !
Tényleg nincs semmi más,
amitől még boldogok lehetnénk ?**

**A halálos ágyán bevallja a férj.
Ne haragudj, de megcsaltalak a titkárnőmmel.
Mégis, mit gondolsz ?
- suttogja a feleség.
Miért mérgeztelek meg !**

Az üres lakás.

Vége lett.
Befejezte.
A napi munkát.
Megint késő lett.
Persze túlórát nem fizetnek.
Üres lett.
Nem volt kedve hazamenni.
Haza, az üres lakásba.
Menjünk a kocsmába ! - gondolta. Ott legalább van kivel beszélgetni.
Tele volt.
Zaj, meleg, bűdös, de emberek !
Megpillantotta.
Ott támasztotta a pultot.
Jól nézett ki.
Kíváncsi.
Oda ment mellé.
Rendelt egy konyakot.
Beleivott, majd átlökte neki.
Ő is beleivott.
Beszélgettek.
Nem tartott sokáig.
Mindketten tudták mit akarnak.
Felment hozzá.
Vadul átölelték egymást. Mint két fuldokló !
Tépték a ruhát, beleestek az ágyba.
Egyenrangú partnere volt.
Aztán a másik belé akart hatolni.
Nem hagyta a lábát szétfeszíteni.
Megmutatta, hogy csak is ő akarhatja.
Majd ellazult.
Befogadta a másikat.
Szép volt.
Felöltözött és elment.
Haza. Az üres lakásba.

**Ha én meghalnék, te
biztos azonnal megházasodnál
- aggódik a feleség.
Isten ments ! - mondja a férj.**

Először végre kiélném magamat !

Asszonyállat

Lelőtte a leánytestvérét a török fiatalember, mert az nem akart hozzámenni ahhoz a férfihoz, akit az apja neki kiválasztott. A leány szabadon, emberként akart élni.

Lelőtte az elvált feleségét az a koszovói ember, akinek a felügyeleti jogát a törvényes bíróság elvonta, mert az apánál nem volt a gyermekek szabad, emberi fejlődésének a lehetősége biztosított.

Le akarta löni a leánytestvérét egy török fiatalember, mert a testvére egy német férfiba volt szerelmes és attól gyermeket várt. Szerencsére a rendőrség, még időben közbe tudott lépni.

Három eset. - Nem igaz. - Rengeteg hasonló van. - Szinte nap, mint nap történnek gyilkosságok azért, mert akadnak ezek között az emberek között nők, akik szabad emberként akarnak élni.

De kik ezek az emberek ? - akik a nőre az asszonyállat jelzőt használják ! Akik jelmondata az, hogy

***a gyermek a férfi tulajdon teremtménye az asszony pedig a csatorna,
amin keresztül a gyermek megvalósul.***

(Koszovói közmondás)

Akik a gyermek felett, mint saját tulajdonuk felett rendelkeznek. A fiúgyermek védi a család becsületét. A becsület pedig egyenlő az apa akaratával. A leánygyermeket pedig családi és üzleti kapcsolatok építése céljából kiházasítják.

Mondhatnám, könnyen, előítéletektől nem mentesen, hogy muzulmánok. De vannak a keresztények között is hasonló esetek. Sőt előfordulnak, mint természetes jelenség, emberhez tartozó hozzáállásként, a hinduistáknál, nem is említve, a mormonoknál is és a zsidóknál is.

Nos, úgy látszik, hogy egy, minden időben, minden kultúrkörben meglévő jelenséggel van dolgunk. Egy jelenséggel, ami nem köthető egy bizonyos valláshoz, vagy társadalmi berendezkedéshez, inkább realizálódik az emberi kapcsolatok milyenségében -

ember és ember párkapcsolatában.

Persze az, az ember, aki gyermekeinek édesanyját, édestestvérét, leányát, mint asszonyállat kezeli, az nem tekint a másikra, mint ember. Annak a másik csak egy állat, azaz egy tárgy. (Elnézést az állatvédőktől) A tárgyaknak pedig sem joguk, sem akaratuk nincsen. Az ember, ugyan felelős a tárgyainak rendben tartásáért, de csak is az adott cél érdekében. Ha az a tárgy kiszolgált, nem tudja tovább célfeladatát betölteni, el lehet dobni, meg lehet semmisíteni.

Nem tudok róla, hogy a Jóisten különbséget tett volna bármelyik vallás keretén belül is, ember és ember között. Az igaz, hogy nem vagyunk egyformák. Mint emberek sem vagyunk egyformák - hál' Istennek - mert különben robotok lennénk. De ezen belül is a Nő és a Férfi másratermetű. Más a testi és lelki felépítésük. Más az emberiség fejlődésében betöltött szerepük. E szerepnek megfelelően a feladatuk is. De, mint embernek és nem, mint állathoz hasonló tárgynak.

Az idézett koszovói közmondást átírhatnánk, valahogy így :

**A gyermek Isten ajándéka
Nőnek és Férfinak,
akik közösen segítik
e isteni szikra emberreválását.**